

Императорът замахна и раздра с единъ ударъ на меча си корема на детето.

Когато свършиха пѣснопѣнията, тѣ чуха детския плачъ и отнесоха детето на игумена. „Самъ Богъ ни го праща въ тоя свѣтълъ часъ — каза той. Трѣбва да се грижимъ за него“. Игуменътъ разви пеленитѣ и видѣ, че тѣлото бѣ раздрано отъ стомаха надолу. Щомъ се съмна, той потърси лѣкари.

— Колко ще искате, за да го излѣкувате? — попита той. — „Сто жълтици“. — „Много е. Това дете ще ни струва скжпо“.

Тѣ се пазариха дълго и най-после склониха на 80 жълтици. Игуменътъ кръсти детето и му даде име Костантъ (по български Скжпчо), понеже лѣкуването му струваше скжпо. Заобиколиха го съ нѣжни грижи, намѣриха дойка, ранитѣ заздравѣха бързо, но следата отъ меча не изчезна.

Костантъ порастна и ставаше всѣки день все похубавъ. Когато навърши седемъ години, игуменътъ го